

bringe deres Korn paa Markedet. Jeg kan i øvrigt godt tænke mig, hvorledes disse Landboforenings-Repræsentanter, anførte af den ærede Ordfører, har siddet nede i Ministeriet og forsikret Ministeren om, at de skulde bringe Korn paa Markedet snarest muligt, at Ministeren kunde være ganske rolig, de skulde optræde saa loyalt, saa loyalt og søge at skaffe Befolkningen Brød. Da de gik derfra, gik nogle Stykker her ned i Rigsdagen, anførte af det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), der sagde de historiske Ord: „De Herrer maa undskylde, at der intet Korn er paa Markedet, men Bønderne har virkelig i Øjeblikket andre Ting at tænke paa end at tærskte Korn. Vi maa passe vore Roer, og naar vi en Gang bliver færdige dermed, skal vi se, om vi kan faa Tid til at tærskte noget Korn og bringe det paa Markedet“.

Saaledes udviklede denne Sag sig, saaledes vejlede den ærede Ordfører Regeringen og hjalp den, og saaledes hjalp den ærede Ordfører ogsaa den store Befolkning, som har maattet sukke under de høje Priser, der blev paa Brødkorn her i Landet. Saa maatte den højtærede Indenrigsminister skride til Fodringsforbud, og da det viste sig, at den ærede Ordførers og hans Venners Agitation bevirkede, at man ude paa Landet omgik dette Fodringsforbud, blev det skærpet. Diskussionen her i Tinget vedrørende denne Skærpelse vil jeg gerne et Øjeblik minde om, fordi den er saa karakteristisk for den Opræden, man i dette Spørgsmaal har udvist fra den Side, som den ærede Ordfører er den fornemste Talsmand for. Da dette Forslag var til anden Behandling, talte den ærede Ordfører ligeledes som Ordfører for sit Parti, og naar han i Dag talte om, at han var en varm Tilhænger af billigt Brød, vil jeg minde om, at han ved sin Lejlighed udtalte disse historiske Ord: „De høje Priser paa Brødkorn er det bedste Værn mod Opfodring“. De høje Priser paa Brødkorn er det bedste Værn mod Opfodring! Der ligger bag denne Udtalelse et stort Perspektiv, som jeg ikke skal oprulle ved denne Lejlighed, fordi Tiden ikke tillader det, men det aabenbarer en Tankegang baade hos den ærede Ordfører og hos den Stand, han repræsenterer, som — det vil jeg i alt Fald bemærke — er til ringe Ære for denne Stand saavel som for den ærede Ordfører. Det virkelige Indhold af denne Udtalelse er nemlig: I kan vedtage Love, I kan vedtage Anordninger, I kan vedtage Mulker,

vi blæser det en March, nej, vil I betale høje Priser, skal I faa Rugen, men ellers putter vi den i Svinene. Det er Hovedindholdet af denne Udtalelse af den ærede Ordfører, og det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) gav denne Udtalelse Kød og Blod paa en endnu tydeligere Maade, idet han udtalte, at han følte sig forvisset om, at Befolkningen paa Trods af Loven og paa Trods af Ministerens Udtalelser vilde omgaa Fodringsforbudet, altsaa putte deres Korn i Svinene.

Denne Udtalelse af det ærede Medlem fra Aars bevirkede, at det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) fremkom med nogle Ord, som jeg gerne vil oplæse her. Det ærede Medlem fra Frederiksberg begyndte med at udtale, at han haabede, at denne Udtalelse af det ærede Medlem fra Aars vilde blive gjort grundigt til Skamme, og derefter fortsatte han: „Til alles Glæde har Landbostanden under de vanskelige Forhold, der har været for de fleste andre Mennesker her i Landet, tjent ganske godt. Nu, efter at dette er sket, bør alle Bestræbelser rettes mod først og fremmest at sikre Tilstedeværelsen af Brødkorn“. Jeg fremhæver denne Udtalelse, fordi jeg tror, at det ærede Medlem fra Frederiksberg i det Øjeblik tolkede den almindelige Indignation, som herskede hos Medlemmer af alle Partier her i Salen over den ensidige, agrariske, ublufærdige Tankegang, der var gjort gældende af det ærede Medlem fra Aars og den ærede Ordfører for Forespørgerne. En meget nær Slægning af den højtærede Finansminister har en Gang — det er ganske vist meget længe siden — skrevet, at intet vildt Dyr er saa frygteligt som en Bourgeois, naar man rører ved hans Pengepung. Jeg føler mig forvisset om, at vedkommende Skribent ikke har fremsat denne Udtalelse paa et løst Grundlag, men har haft en sikker Viden om, at det er saaledes, men hvis han i vore Dage skulde skrive de samme Ord, er det meget muligt, at han vilde tilføje, at der dog er visse agrariske Elementer her i Danmark, som i en paafaldende Grad minder om hine Bourgeois, der er værre end vilde Dyr, naar man rører ved deres Pengepung. Jeg støtter mig i saa Henseende til forskellige Udtalelser, som er fremkommet efter den omtalte Debat. Jeg skal ikke opholde mig ved de af den højtærede Indenrigsminister i Gaar omtalte Udtalelser, der er fremkommet i et jydsk Blad, om, hvorledes man skulde behandle Rug, men i en Række andre Blade er der fremkom-